Soldier Island

Soldier Island - varenda människa i England känner till den lilla ön strax utanför sydkusten så mycket som det skrivits om den de sista åren. Spekulationerna har varit vilda kring hur en amerikansk miljonär köpt hela ön och sedan byggt sin drömvilla där, bara för att några år senare plötsligt dö på ett oförklarligt sätt. Den nya ägaren är känd som Mr. Owen och nu har du blivit bjuden dit! Nog funderade du lite på varför just du fått en inbjudan, men du är inte den som tackar nej när du blir inbjuden till en exklusiv vecka på en spännande plats. Men vilka andra kan tänkas ha blivit bjudna? Och hur var det nu ni hade träffats...

Premiss

Det här scenariot är start inspirerat, för att inte säga att det är en implementation, av Agatha Christies ”Och så var det ingen kvar”. En sadistiskt lagd perfektionist har bestämt sig för att agera rättvisa över 10 personer som undgått lagens långa arm och döda dem. Drömmen för personen är att få till det perfekta brottet där slutmålet är en ö med tio döda personer utan någon uppenbar mördare. Offren är noga utvalda för att ha kommit undan med olika grader av mord, allt från smitningsolycka till överlagt mord. Platsen är också noga utvald för att vara ensligt belägen och lätt att skära av från omvärlden.

Enligt berättelsen så är det domaren Lawrence Wargrave som planerat allt. Den person som alla trodde skulle frikännas men som efter hans korsförhör ändå blev dömd till döden var egentligen skyldig och därför känner han sig fri att begå denna handling. Som spelledare är du dock fri att välja vem som helst av karaktärerna som mördare, kanske är det till och med en av spelarna?

Bedrägeri

Det finns egentligen ingen riktigt dold agenda i detta scenario, men om man vill kan man i början av scenariot välja att antyda att det kanske är en utomstående person som är mördaren vilken spelarna gärna kan leta efter en stund. Det kan ju ge tillfälle till de övriga dåden.

Om tornet rasar

Då detta är en mordgåta om en seriemördare så innebär det att personen dör som en i den tänkta ordningen. Hitta ett lämpligt tillfälle att ta personen av daga. Känn dig fri att lämna grundhistorien om det är för svårt att få in dödstillfället enligt ramsan.

Början

Ni har alla, med undantag av Mr. och Mrs. Rogers, anlänt till den lilla fiskebyn Sticklehaven i Devon, södra England. Några av er har kommit med tåg till Oakbridge och därifrån blivit skjutsade med bil hit. Några har tagit bilen själva. Ni samlas vid det lilla värdshuset Sju Stjärnor, och här blir ni välkomnade av en väderbiten, gammal man med tydliga spår av att ha tillbringat merparten av sitt liv till sjöss.

”Är ni redo att lägga ut mot ön?” frågar han och pekar ner mot en liten motorbåt som ligger förtöjd vid en liten stenpir strax bakom värdshuset.

Platsen

Soldier Island är en liten ö ett par sjömil från England sydkust. Ön är formad något som en nymåne vänd mot sydväst, så att en naturlig hamn bildas där. I hamnen ligger en liten brygga och ett litet båthus, men ingen båt. Längs hela nordvästra kanten av ön sträcker sig en ås som skyddar mot Atlanten. Står man på den kan man se fastlandet, men inga detaljer. I den sydöstra delen är ön lite lägre och till viss del skogbevuxen. Huset ligger ganska mitt på ön, vänd mot söder med en stor terrass framför. Det finns också en pool framför terrassen. Från huset har man ganska god utsikt ned mot bryggan och havet söder om ön. Öster om huset ligger ett par bodar, en för redskap och en vedbod. Huset i sig självt är av vitputsad, modern, ganska platt, fyrkantig stil, i två våningar. Övervåningen består av sovrum och i bottenvåningen finns en stor salong, matsal, kök och tjänarnas bostad. Det finns också ett stort skafferi och kylrum i bottenvåningen av huset, och från skafferiet finns en dörr ned till en vinkällare.

Akt 1

- Ankomst till ön
- Rumsfördelning
- Middag med överraskning
- Första mordet

Akt 2

- Ytterligare mord
- Kontakta fastlandet
- Försök att lämna ön
- Båt ute på havet

Akt 3

- Absolut paranoia
- Avslöja mördaren
- Hålla ut
- Polisen anländer

Akt 1: Välkommen till Soldier Island

Ankomst till ön

På väg ut till ön berättar den gamle sjömannen, Fred Narracott, att ön kan vara avskuren en vecka emellanåt p.g.a. väder. Det går också bara lägga till vid ön på morgonen p.g.a. tidvattnet. Han muttrar också lite om rika människor och deras tokiga idéer att spendera pengar på. Han förnekar bestämt alla rykten om att det skulle vara någon filmstjärna eller annan kändis som köpt ön under pseudonym, men han har heller aldrig träffat Mr. Owen själv.

När ni närmar er ön ser ni först bara en hög klippa som reser sig upp ur havet. När båten sedan rundar ön på dess västra sida sjunker klippan ner mot havet och en skog blir synlig. Efter att ha rundat även skogen kommer de ni in mot en naturlig hamn med en brygga där båten lägger till. Första intrycket är att ön är mycket vacker och från bryggan söderut ser man inget annat än havet.

Mr. Narracott släpper av sällskapet på bryggan och hälsar att han kommer tillbaka i morgon innan han lägger ut med båten igen mot fastlandet. Från bryggan leder en stig över den gräsbevuxna sluttningen upp mot det stora huset och dess terrass som är vänd mot hamnen. Bredvid bryggan ligger ett litet båthus, men det är tomt om spelarna skulle leta efter någon båt här.

Rumsfördelning

Väl uppe vid huset möts de av Mr. och Mrs. Rogers som varit här i två dagar redan och förberett för gästerna. De har dock aldrig mött Owens personligen utan allt har skett via brev och ombud. De visar gästerna till var sitt sovrum på övervåningen, och själva har de en tjänarbostad i botten våningen. Om någon är nyfiken kan de leta i sitt rum men kommer inte hitta något förutom versen som sitter i en liten ram på väggen. Kanske gör de kopplingen Soldier Island = Tennsoldat. Vill någon ha ett särskilt rum, t.ex. med fönster mot söder, måste de dra. Rummen mot söder har en liten balkong som löper längs hela huset, och således med dörr till alla rummen.

Middag med överraskning

Alla bjuds ner till middagen av Mr. och Mrs. Rogers. Där får de veta att Owens beklagar att de inte kunnat anlända redan denna dag utan kommer först i morgon, men att de kan använda kvällen till att äta och lära känna varandra. Mitt på matsalsbordet står tio tennsoldater.

När alla gått till salongen för att bli serverade kaffet hörs plötsligt en röst från ingenstans som tillkännager anklagelserna. Agera ut chock hos de karaktärer som inte utgörs av spelarna. T.ex. kan Mr. Rogers tappa brickan med kaffekoppar han just höll på att placera ut. Om ingen av spelarna är Mrs. Rogers är det passande att hon svimmar och måste tas om hand. Hon kan sedan bäras till deras rum.

Om de letar i rummet ett tag kan de hitta högtalare som verkar vara uppkopplade via Bluetooth, men vad var källan? Frågan blir nu också om karaktären Blore kan hålla masken, eller hur förklarar han sin närvaro?

Vad säger de om anklagelserna? Hur blir stämningen?

Första mordet

Efter uppståndelsen föreslås en drink som står framdukad. Då sker också första mordet genom gift i glaset. Alla har tagit från samma bricka så de inser att detta kunde drabbat vem som helst av dem. Läkaren kan snabbt konstatera att det rör sig om en förgiftning. Vill de undersöka flaskan med dessertvin går det bra, men det ger ingenting. Spriten och vattnet verkar opåverkat så det måste ha legat i hens glas. Gjorde hen det mot sig själv?

När alla går för att sova låser de dörren, och Mr. Rogers städar av bara för att notera att det nu bara är nio tennsoldater på bordet.

Akt 2: Domen är över oss

Ytterligare mord

Sällskapet går skakade till sängs och nästa morgon är det en (Mrs. Rogers) som inte vaknar. Doktorn meddelar detta först efter frukosten. Av allt att döma har hon dött i sömnen. Det kommer dock visa sig att det var en överdos av sömnmedel. Skulle också kunnat vara ett självmord om det inte redan var för att det redan skett ett misstänkt självmord. Om Mr. Roger inte är i rummet kan de andra diskutera huruvida anklagelsen mot dem var sann och hon kanske drabbades av ånger och tog sitt liv. Hon svimmade ju efter tillkännagivandet.

Plötsligt konstateras att nu är det bara åtta tennfigurer på bordet! Spelarna får gärna dela upp sig och leta över ön efter tänkbar mördare, ledtrådar etc. Detta är ett ypperligt tillfälle att låta spelarna dra ganska många bitar.

Det tredje mordet inträffar nere vid bryggan och drabbar om möjligt Generalen. Han är gammal och har redan börjat prata om att detta är slutet. Vid lunch ska någon gå ner och hämta honom och upptäcker att han är död, detta kan vara dr. Armstrong, men inte nödvändigtvis.

Om ingen av spelarna påtalar att båten inte dykt upp så kan någon av de övriga karaktärerna ta upp detta. Mr. Rogers måste nu också sköta uppassningen av de övriga. Vädret försämras vilket tydliggör svårigheten med att någon ska komma till ön.

Spelarna bör nu också ledas till kopplingen till ramsan på lämpligt sätt. Ta gärna spelare åt sidan flera gånger under denna fas för att öka paranoian.

Kontakta fastlandet

Sällskapet märker nu att ingen båt verkar komma denna dag och man börjar spekulera i att det kanske inte är en slump. Mobiltäckning saknas på ön. Det visar sig vid en undersökning att den fasta telefonen saboterats genom att kabeln kapats. De kan upptäcka detta vid ett teleskåp på baksidan av huset. De kan försöka göra en signaleld, men det ger inget (än).

Försök att lämna ön

Spelarna kanske försöker sig på att lämna ön, men enda sättet vore att bygga en flotte. Då kan det t.ex. driva in dimma för att styra dem till att låta bli. Välj det som passar situationen.

Båt ute på havet

Vid något tillfälle kan en eller flera av spelarna få syn på en båt ute på havet. De kan försöka signalera till denna på lämpligt sätt genom att dra bitar, men den kommer sakta men säkert stäva vidare mot öster.

Akt 3: Kan någon överleva?

Absolut paranoia

Tredje dagen inleds med det fjärde mordet på mr. Rogers (om möjligt) som gått för att hugga ved. Han har fått stora yxan i sitt huvud. Någon kan ha tagit en morgonpromenad (ms. Brent) och blir då genast misstänkt.

Det bör nu ha framgått för gruppen att ingen annan finns på ön, och att någon av dem måste vara mördaren! Vem kan det vara och varför? Bevis kan hittas hos samtliga på olika sätt och eftersom de flesta morden begåtts med saker som finns till hands i närheten handlar det mer om deras motiv. Om de råkar i bråk måste de dra bitar. Någon (Wargrave) samlar alla i salongen för att logiskt reda ut hur det hela ligger till, bara för att komma fram till att alla kan vara misstänkta.

Under denna tredje dag kommer ytterligare mord ske enligt ordningen (om möjligt). Det går bra att dra ut på detta över en ytterligare dag. Spelarna kan tvingas dra bitar emellanåt för att behålla lugnet och inte få panik, eller för att kunna förklara sitt handlande i olika situationer. Denna dag slutar elen att fungera då ingen sett till elverket på morgonen.

Vid det här tillfället i spelet bör den faktiska mördaren ha bestämts, annars blir det svårt att få till slutet på scenariot.

Avslöja mördaren

Om spelarna lyckas avslöja mördaren, eller tror sig veta vem det är, kan de ge sig på att låsa in den spelaren i skafferiet. En spelare som placeras här får då inte delta i resten av spelet under tiden hen sitter där.

Har de däremot låst in fel person kommer morden att fortsätta.

Hålla ut

Det måste finnas en möjlighet för spelarna att hålla ut genom att hålla samman på ett sådant sätt att mördaren inte får fler tillfällen, eller att hen är inlåst. Men de kan ändå behöva dra för att inte drabbas av psykiska sammanbrott.

Polisen kommer

Som avslutning på scenariot kommer polisen till slut. De har antingen blivit tipsade om en signaleld, eller så har de hittat Fred Narracott död eller liknande. Det blir då upp till de överlevande att förklara vad som hänt, bryter någon ihop under denna process? Kan de övertyga polisen om att ingen av dem är mördaren, eller har de mördaren inlåst? Slutet är väldigt öppet i detta scenario.

Tio små tennsoldater åt supé i Rio,
en satte i halsen så var de bara nio.
Nio små tennsoldater sov utan måtta,
en försov sig så var de bara åtta.
Åtta små tennsoldater sa "Vi reser nu!"
en stanna' kvar, så var de bara sju.
Sju små tennsoldater skulle baka kex,
en högg ved till baket, så var de bara sex.
Sex små tennsoldater ville åka hem,
ett bi stack den ena så var de bara fem.
Fem små tennsoldater retade en myra,
myran bet den ena så var de bara fyra.
Fyra små tennsoldater havet ville se,
en kom på villospår så var de bara tre.
Tre små tennsoldater i skogen ville gå,
en björn tog den ena så var de bara två.
Två små tennsoldater satt i solens sken,
den ena smälte av värmen så var det bara en.
En liten tennsoldat ensammen var,
han gick och hängde sig och så var det ingen kvar.

Anklagelserna

Edward George Armstrong – Den fjortonde mars 2005 var du orsak till dödsfallet på Louisa Mary Clees.

Emily Caroline Brent – Den 5 november 2001 orsakade du Beatrice Tayolors död.

William Henry Blore – Du såg till att James Stephen Landor mötte döden 10 oktober 2008. (Planterade bevis)

Vera Elizabeth Claythorne – Du dödade Cyril Ogilvie Hamilton den 11 augusti 2015. (Lät barnet drunkna)

Philip Lombard – Någon gång under februari 2002 blev du orsak till döden för 21 män ur en Östafrikansk stam. (Övergav sitt ressällskap I djungeln)

John Gordon Macarthur – Den 4 januari 2002 skickade du avsiktligt din frus älskare, Arthur Richmond, mot sin död. (Skickade sin rival på självmordsuppdrag i Afghanistan)

Anthony James Marston – Du är skyldig till morden på John och Lucy Combes den 14 november förra året. (Vårdslös körning, körde över två barn och smet)

Thomas Rogers and Ethel Rogers – Den 6 maj 2009 var ni orsak till Jennifer Bradys död. (Undlät att ge sin husmor den medicin hon behövde och fick därefter en betydande del av arvet)

Lawrence John Wargrave – Du är skyldig till mordet på Edward Seton den 10 juni 2000. (Övertalade juryn till ett dödsstraff)

Åtalade inför denna domstol, har ni något att säga till ert försvar?

Morden (enligt berättelsen)

1. Anthony Marston – kaliumklorid i drinken
2. Ethel Rogers – överdos av sömnmedel (Chloral hydrate)
3. General John McArthur – slag i huvudet
4. Thomas Rogers – yxmördad i vedboden
5. Emily Brent – Sömnmedel i kaffet och sedan en spruta med cyanid
6. Lawrence Wargrave – Skjuten i pannan (fejk)
7. Dr. Edward Armstrong – Knuffades utför klippan ner i havet
8. William Blore – Marmorblock i huvudet (Format som en björn, en staty?)
9. Philip Lombard – Skjuten av sista överlevande (Vera Claythorne)
10. Vera Claythorne – Självmord genom hängning
11. Lawrence Wargrave – Självmord genom skott i pannan

Jag har fått ditt namn genom Skilled Women's Agency och deras varma rekommendation. Vad jag förstår känner de dig personligen.
Jag betalar gladeligen den lön du begärt och önskar att du börjar hos mig den 8 augusti.

Tåget går 12:40 från Paddington och du kommer mötas med bil i Oakbridge. Jag skickar också med 2 500 kr för eventuella utgifter.

Med vänlig hälsning

Una Nancy Owen

Kära vän,

Jag hoppas du minns mig? Vi sågs på Bellhavens Gästhus i augusti för ett par år sedan och vi verkade ha så mycket gemensamt.

Jag har nu öppnat ett eget pensionat på en liten ö strax utanför Devonkusten. Det känns som att det finns utrymme för en plats med god, rejäl matlagning och lite gammal hederlig uppassning. Inte en massa naket och hög musik nätterna igenom. Jag skulle uppskatta väldigt mycket om du kan tänka dig att spendera din semester på Soldier Island – helt gratis – som min gäst. Skulle början av augusti passa, säg den 8:e?

Varma hälsningar

U.N.

Älskade vän,

Det är så länge sedan jag hörde av dig! Du måste komma till Soldier Island, en helt förtrollande plats. Vi har så mycket att prata om, allt från gamla tider till idag, och varför inte göra det på en naturskön plats i solskenet?

Jag har gjort en chansning och köpt dig en biljett från Paddington 12:40 den 8 augusti och möter dig i Oakbridge.

Din för evigt

Constance Culmington

Härmed erbjuds du 100 000 kr för som längst en veckas arbete då du förväntas vara behjäplig som allt i allo på Soldier Island. Vi vill gärna ha en pålitlig person på plats från 8 augusti, någon som kan ta vara på sig och är van att klara knepiga situationer.

Detta är ett engångserbjudande och icke förhandlingsbart. Meddela kuriren Mr. Isaac Morris ditt svar.

Vänligen

U. Owen

General,

Jag vill gärna att du besöker mig på Soldier Island i början av augusti för att prata gamla minnen. Ett par av våra gemensamma gamla bekanta, Leggard och Dyer, är också bjudna, så det blir sannolikt gott om gamla krigshistorier. Kanske kan jag få bjuda på en eller annan överraskning också?

Vänliga hälsningar
Major Owen

Bäste doktor,

Jag skulle vilja erbjuda dig en veckas arbete på min ö Soldier Island. Min fru har tyvärr problem med sina nerver och jag skulle önska att någon erkänt professionell läkare, som du, gör en grundlig diagnos. Hon vägrar besöka sjukhus och därför får jag be dig komma till mig. Du kommer naturligtvis kompenseras på bästa sätt: mat och husrum i naturskön miljö hos mig under veckan och därutöver 150 000 kr i arvode. Pengarna är redan överförda till ditt konto.

Tack för att du ställer upp

Ulick Owen

Era tjänster är önskade hos Ulick Norman Owen på Soldier Island under två veckor med start 6 augusti. Från och med 8 augusti kommer ett antal gäster för att tillbringa en vecka på ön. Ni har fått våra varma rekommendationer då ni är våra bästa betjänter och vi förväntar oss inget annat än excellens!

Regina Agency, Plymouth

Badger Berkeley skrev:

Ska vi ses? Är hos en god vän på Soldier Island och det finns plats för en till.

Från och med 8 augusti och en vecka framåt skulle jag vilja köpa dina tjänster som privatdetektiv då jag bjudit ett antal personer till min ö och känner att min frus juveler kan vara en lockelse för en eller flera i sällskapet. Jag förlitar mig på din diskretion och förmåga att smälta in som en vanlig gäst, vilket också borde ge dig bra möjligheter att hålla ögonen öppna.

Du kommer naturligtvis få en skälig ersättning för ditt arbete. Jag redan fört över 5 000 kr till ditt konto för eventuella utgifter.

U. Owen

Persongalleri

1. Edward George Armstrong
För 15 år sedan gjorde han en operation på fyllan som ledde till en patients död, patienten var en äldre kvinna så det var lätt att säga att hon inte klarade operationen
Åker bil till Sticklehaven, en Morris
Hade satsat allt på att öppna en ny, toppmodern praktik i London och i början bara väntat och väntat på kunder, numera överöst med arbete. Ett par kvinnor med pengar och viss makt hade rekommenderat honom och sedan var lyckan gjord
Han hade fått en rejäl check i förskott för att komma till Soldier Island och titta till mr. Owens fru som inte tyckte om att uppsöka läkare, hade det nå't med hennes nerver att göra?
"En något ovanlig variant av blahablaha, men inget allvarligt. Det går att åtgärda med en relativt enkel metod." (Placebo)
Känner till fallet Edward Seton som dömdes till döden av domaren. Upplevde domen som personlig. Mycket känslig om någon kritiserar hans yrkesutövning
Har med sig ett litet läkarkit till ön med bl.a. en spruta.

2. Emily Caroline Brent
Beatrice var i tjänst hos henne, men visade sig vara en lössläppt och "dålig" flicka, och när det blev känt släpptes hon inte in i huset.
Dotter till en General
Väldigt strikt och anser att unga idag (alla under 50) är slappa och ovårdade. Själv är hon 65.
Mycket principfast och samlad person
Åker 3:e klass
Ogillar små båtar
Inbjuden till ön för en veckas avkoppling av sin vän U.N. (men vem var det nu igen) som hon träffat på Bellhaven Guest House året innan
Lite trängd ekonomiskt så hon ser fram mot en gratissemester
Läser Bibeln och handarbetar (broderar/stickar)
His cousin married Elsie MacPherson. om Generalen

3. William Henry Blore
Kommer med samma tåg till Oakbridge
Privatdetektiv med uppdrag att vaka över mrs. Owens juveler
Hävdar sig vara Mr. Davis från Sydafrika
Anser millionärer vara lite excentriska
Huslig av sig
Inser att sprutan och en tennsoldat måste ha kastats ut genom fönstret efter det femte mordet (bisticket).

4. Vera Elizabeth Claythorne
Var förälskad i Cyrils far Hugo hos vilken hon var barnflicka. Cyril var en pina och tjatade alltid om att han kunde simma, så hon lät honom bevisa det...
Hugo hade fått ärva om bara Cyril (hans brorson) varit en flicka.
Idrottslärare
Åker 3:e klass
Blivit rekommenderad som sekreterare genom Agenturen för Yrkeskvinnor, tillfälligt över sommaren
Rättsläkaren har friat henne från Cyrils död när han skulle simma ut till stenen
Ger intryck av att vara en som kan ta vara på sig själv
Ogillar havet
Lite impulsiv och känslosam. Går igång angående bin och kupor efter att Mr. Rogers mördats.

5. Philip Lombard
De var vilse i djungeln och han tog maten som fanns och drog.
Arrogant nästan grymt utseende men ser annars bra ut. Rör sig väldigt smidigt.
Berest

Åker 3:e klass
Erbjuden 100 Gunieas som han väl behöver för att vara behjälplig på ön. Högst ospecifikt på vilket sätt.
Rökare
Har med sig en revolver till ön

6. John Gordon Macarthur
Fick veta om deras affär genom ett felskickat brev. Skickade Arthur på ett spaningsuppdrag rakt in på fiendemark. Endast ett mirakel skulle kunnat rädda honom.
Hans fru hade dött av cancer bara 4-5 år efter att han återvänt från Afghanistan
Kort efter det hade rykten uppstått och han hade blivit mer och mer ensam
Har upplevt det som att vänner och bekanta annars undvikit honom på sistone
Minns inte vem Owen var, men tydligen bekant med vännerna Leggard och Dyer. Inbjuden för att prata gamla minnen. Var det 30 år sedan de tjänstgjort tillsammans?
Var det i själva verket flottan eller kanske flygvapnet som köpt ön?
Lång, kortklippt med vältrimmad mustasch. Pigga blå ögon.
Känner till Emily som brorsdotter till Tom Brent på samma regemente. Otänkbart att en så godhjärtad människa skulle kunna begå ett mord!

7. Anthony James Marston
Kör bil (fort) till Sticklehaven. Kör om Armstrong på vägen (snigel enl. Marston)
Kvinnokarl
Var det inte så att Owen var en pseudonym för Gwyneth Paltrow?
Dricker en del
Vältrimmad kropp, lång, ljushårig och intensiva blå ögon (En nordisk Gud)
Kör en Dalmain
Gillar action

8. Thomas Rogers
Slank, lång och gråhårig. Utstrålar respekt.
Rekryterad genom Regina Agenturen i Plymouth
Kom för två dagar sedan men har inte träffat Owens
En redig karl som sätter plikten framför allt

9. Ethel Rogers
Tunn monoton röst. Håret stramt uppsatt. Blek. Ändå respektabelt klädd.
Rastlösa ögon
Ger intryck av att vara rädd eller nervös för något
Kom för två dagar sedan men har inte träffat Owens
Van att laga mat till stora sällskap
Rekryterad genom Regina Agenturen i Plymouth

10. Lawrence John Wargrave
Grodansikte och sköldpaddshals (enligt Armstrong)
Åker 1:a klass
Röker cigarr
Nyligen pensionerad domare
Träffade Lady Constance Culmington för 7-8 år sedan och hon har bjudit honom till ön
Mycket duktig agitator som kan få juryn dit han vill
Kallas för hängardomaren
Löständer
Föreslår att lägga mediciner m.m. i en låst låda som sedan placeras i ett låst skåp. Var och en av de två nycklarna delas ut till två andra, Lombard & Blore.
Föreslår också kroppsvisitering i samband med ovan.

Karaktär 1

Varför valde du att utbilda dig till kirurg?

När du precis öppnat din praktik var det särskilt en person som hjälpte dig att få igång verksamheten, vem var det och hur gick det till?

Vad är din åsikt om vanliga åkommor som förkylning och småsår?

Du har med dig ditt resekit med lite mediciner, sprutor, bandage m.m. som du alltid har med dig när du reser, men vad innehåller det som inte riktigt hör till det vanliga innehållet?

För 15 år sedan blev du inkallad till en operation som du genomförde, trots att du druckit en del och borde tackat nej. Patienten, en äldre kvinna, avled efter operationen, vad har det fått för konsekvenser för dig?

Du ogillar hur många yngre människor idag stressar hela tiden, vad vill du säga till dem (men aldrig gör)?

En av dina käraste ägodelar är din gamla bil, en Morris. Varför betyder den så mycket för dig?

Varför är du så känslig om någon kritiserar din yrkesutövning?

Du känner igen domaren (karaktär 10) från ett uppmärksammat fall med en viss Edward Seton som dömdes till döden, hur känner du för dödsstraff?

Vad heter du?

Karaktär 2

Som kristen är du noga med din dagliga andakt och Bibelläsning, hur brukar det gå till?

Din pappa var general och principer och regler är viktigt för dig. Hur ser du på dem som inte anser det lika viktigt?

Då du själv är 65 år och har viss erfarenhet av livet så finns det framför allt en sak hos yngre personer som stör dig, vad är det?

Du har alltid varit sparsam, så du åker t.ex. alltid 2:a klass med tåget, varifrån kommer den vanan?

Som avkoppling brukar du handarbeta, vad tycker du bäst om att göra?

Din tjänsteflicka, Beatrice Taylor, som du hade för 15 år sedan, var mycket duktig men visade sig vara lössläppt och en dålig flicka utanför ditt hus. När du fick veta det och slängde ut henne slutade det med att hon dränkte sig, känner du något ansvar för det?

Trots din sparsamhet har din ekonomi på senare år minskat, men det får ingen ana, hur gör du för att hålla skenet uppe?

Varför har du aldrig gift dig?

Du känner igen Generalen (karaktär 6), hans kusin gifte sig med din bekant Elsie MacPherson, vad är ditt generella intryck av honom?

Vad heter du?

Karaktär 3

Vad var det som fick dig att sluta som kriminalkommissarie för sju år sedan och öppna eget som privatdetektiv?

Din verksamhet har inte gått allt för bra, vad brukar du göra för att dryga ut kassan?

Du har ganska tydliga åsikter om folk med mycket pengar, vad är det?

Det är inte många som vet hur duktig du är på matlagning, vad tycker du mest om med att laga mat?

Det är självklart för dig att hålla dig på rätt sida lagen, vad anser du om dem som inte klarar det?

Du fick medalj och befordrades efter den fällande domen mot James Landor för drygt sju år sedan, vad gjorde du som säkrade att bevisen skulle hålla?

James Landor dog kort tid efter domen i fängelset, hur känner du för det?

Du är duktig på att smälta in i olika sammanhang, hur har det hjälpt dig på senare tid?

Vad brukar du göra för att försöka lugna ditt ibland häftiga temperament?

Vad heter du?

Karaktär 4

Som idrottslärare sedan ett år tillbaka är det självklart för dig att hålla dig i trim, hur tycker du bäst om att träna?

Även om du är ung så vet du hur man tar hand om sig, hur har det ibland påverkat din relation till andra människor?

Trots att du inte vill så är du ibland lite impulsiv och känslosam, hur försöker du hantera det?

Du var villig att ta ett extrajobb denna sommar, varför det?

Folk brukar säga att du är vacker, vad får du oftast komplimanger för?

Under dina studier arbetade du extra som barnflicka, vad lärde du dig av det?

För ett år sedan arbetade du som barnflicka hos Hugo Hamilton och kunde inte låta bli att bli förälskad i den stilige mannen. Vad föll du för hos honom?

Cyril, den tjatigaste ungen i världen, var Hugos brorson och arvinge till en förmögenhet. När Cyril drunknade tillföll arvet istället Hugo. Rättsläkaren friade dig helt, men vad var det egentligen som hände?

Vad har du för hobby vid sidan om arbetet?

Vad heter du?

Karaktär 5

Du har rest över i stort sett hela världen, vilken del tycker du bäst om?

Du har ett bra utseende och håller dig gärna i trim, varför är det viktigt för dig?

Din tid är värdefull för dig och du vill inte lägga den på meningslösa saker, vad ger det andra för intryck av dig?

Trots din strävan att alltid vara i god form röker du, hur får du ihop det?

Du är van att klara dig ur knipor på olika sätt, har du någon favorithändelse du gärna berättar om?

Du har packat med dig en pistol på resan, varför är det en självklarhet för dig?

För knappt 15 år sedan var du på en expedition i regnskogen i Zambia. När en sjukdom plötsligt började sprida sig bland dina vägvisare tog du den mat som fanns och stack, hur känner du för det idag?

Hur kommer det sig att du varit i stort sett pank den sista tiden?

Vad finns det som skrämmer dig?

Vad heter du?

Karaktär 6

Du har gjort karriär inom det militära och hann bli general strax före din pension, vad har varit viktigast för dig under den resan?

Din fru dog i cancer några år efter att du återvände från Afghanistan 2004, hur har det påverkat dig?

Du har hört vissa rykten om att det kan vara flottan eller flygvapnet som köpt Soldier Island, kan det ligga någon sanning i det?

Du känner igen den gamla damen i sällskapet (karaktär 2), hon är brorsdotter till gamle Tom Brent som tjänstgjort på ditt regemente. Vad är ditt intryck av henne?

Vid jul 2001 fick du ett brev från din fru när du var i Afghanistan. Det var ett kärleksbrev, men inte skrivet för dig utan tillägnat din underlydande, och gode vän, Arthur Richmond, som uppenbarligen hamnat i fel kuvert. Varför sa du aldrig något om det till din fru?

I januari 2002 skickade du Arthur Richmond på ett spaningsuppdrag in på fiendemark. I rapporterna står det att du gjorde en felbedömning av fiendens styrka, men hur var det egentligen?

Efter din hustrus död har du upplevt att människor drar sig undan, vad tror du det beror på?

Du har två gamla vänner, Leggard och Dyer, varför har du en särskilt nära relation till dem?

Varför är det viktigt för dig att ha ett välvårdat utseende?

Vad heter du?

Karaktär 7

Du gillar action och äventyr, vad ger dig häftigast kickar?

Du kör en sportbil, vilken sort?

Vad är din åsikt om andra trafikanter på vägen som kör lagstadgad hastighet eller lägre?

Du har hört ett rykte om att Owen egentligen är en pseudonym för Gwyneth Paltrow, om det vore så, vad tycker du om det?

Du ser bra ut och brukar attrahera kvinnor, vilken del av dig själv är du mest stolt över och varför?

Förra året gick det lite väl fort och du råkade köra på två lekande barn med din bil, varför smet du från platsen?

Känner någon utöver dig till olyckan?

Du är förtjust i whiskey, men ibland kan det bli lite för mycket, vad brukar hända då?

Vad har du gömt längst ner i packningen?

Vad heter du?

Karaktär 8

Du har arbetat som butler hela ditt yrkesliv, vad tycker du bäst om med yrket?

Din fru (karaktär 9) har jobbat med dig sedan ni gifte er, vad finns det för för- och nackdelar med det?

En tidigare husmor, Jennifer Brady, testamenterade en ansenlig summa pengar till er, varför jobbar ni fortfarande som betjänter?

Du är känd för att kunna hålla huvudet kallt, varför tror du det är så?

Det är viktigt för dig att sköta dina sysslor med stil och klass, varför?

När Jennifer Brady dog p.g.a. hjärtproblem och brist på medicin gav du dig ut mitt i natten för att skaffa hjälp, men är det hela sanningen?

Ni blev rekryterade via brev till detta jobb, vad fick er att tacka ja?

Beskriv ditt utseende

Vilka är dina drömmar för framtiden?

Vad heter du?

Karaktär 9

Du har arbetat som hushållerska hela ditt yrkesliv, vad tycker du bäst om med yrket?

Din man (karaktär 8) har jobbat med dig sedan ni gifte er, vad finns det för för- och nackdelar med det?

En tidigare husmor, Jennifer Brady, testamenterade en ansenlig summa pengar till er, varför jobbar ni fortfarande som betjänter?

Du är känd för din matlagning, vad är det för hemlighet med den?

Det är viktigt för dig att sköta dina sysslor med stil och klass, varför?

När Jennifer Brady dog p.g.a. hjärtproblem och brist på medicin gav du dig ut mitt i natten för att skaffa hjälp, men är det hela sanningen?

Ni blev rekryterade via brev till detta jobb, vad fick er att tacka ja?

Du kan ge intryck av att vara lite nervös eller rädd för något, varför tror du folk får den uppfattningen om dig?

Vilka är dina drömmar för framtiden?

Vad heter du?

Karaktär 10

Du har arbetat som domare i många år, vad tycker du bäst om med det yrket?

Du är känd för att kunna få juryn dit du vill, har du utnyttjat det någon gång?

Du tycker dig kunna avgöra på anklagades beteende i rätten om de är skyldiga eller inte, och du nästan njuter lite av att se skyldiga personer försöka slingra sig, varför?

Lagen är ditt viktigaste rättesnöre i livet, hur märks det?

Edward Seton, ett fall för 6 år sedan, var klart skyldig till det brott han anklagades för, men åklagaren gjorde ett dåligt jobb och försvararen ett förträffligt, så juryn var på vippen att frikänna honom. Du lyckades övertyga juryn om att döma honom till döden, hur kände du då?

Vad anser du om att vissa kallar dig ”hängardomaren”?

Vad har du för känslor för Constance Culmington som du träffade för c:a 7-8 år sedan?

Du gillar gåtor och logiska pussel, vad lockar dig med dem?

Varför tar du sömntabletter?

Vad heter du?

From my earliest youth I realized that my nature was a mass of contradictions. I have to begin with, an incurably romantic imagination. The practice of throwing a bottle into the sea with an important document inside was one that never failed to thrill me when reading adventure stories as a child. It thrills me still - and for that reason I have adopted this course - writing my confession, enclosing it in a bottle, sealing the latter, and casting it into the waves. There is, I suppose, a hundred to one chance that my confession may be found - and then (or do I flatter myself!) a hitherto unsolved murder mystery will be explained.

I was born with other traits besides my romantic fancy. I have a definite sadistic delight in seeing or causing death. I remember experiments with wasps - with various garden pests... From an early age I knew very strongly the lust to kill.

But side by side with this went a contradictory trait - a strong sense of justice. It is abhorrent to me that an innocent person or creature should suffer or die by any act of mine. I have always felt strongly that right should prevail.

It may be understood - I think a psychologist would understand - that with my mental makeup being what it was, I adopted the law as a profession. The legal profession satisfied nearly all my instincts.

Crime and its punishment has always fascinated me. I enjoy reading every kind of detective story and thriller. I have devised for my own private amusement the most ingenious ways of carrying out a murder.

When in due course I came to preside over a court of law, that other secret instinct of mine was encouraged to develop. To see a wretched criminal squirming in the dock, suffering the tortures of the damned, as his doom came slowly and slowly nearer, was to me an exquisite pleasure. Mind you, I took no pleasure in seeing an innocent man there. On at least two occasions I stopped cases where to my mind the accused was palpably innocent, directing the jury that there was no case. Thanks, however, to the fairness and efficiency of our police force, the majority of the accused persons who have come before me to be tried for murder, have been guilty.

I will say here that such was the case with the man Edward Seton. His appearance and manner were misleading and he created a good impression on the jury. But not only the evidence, which was clear, though unspectacular, but my own knowledge of criminals told me without any doubt that the man had actually committed the crime with which he was charged, the brutal murder of an elderly woman who trusted him.

I have a reputation as a hanging judge, but that is unfair. I have always been strictly just and scrupulous in my summing up of a case.

All I have done is to protect the jury against the emotional effect of emotional appeals by some of our more emotional counsel. I have drawn their attention to the actual evidence.

For some years past I have been aware of a change within myself, a lessening of control - a desire to act instead of to judge.

I have wanted - let me admit it frankly - to commit a murder myself. I recognized this as the desire of the artist to express himself! I was, or could be, an artist in crime! My imagination, sternly checked by the exigencies of my profession, waxed secretly to colossal force.

I must - I must - I must - commit a murder! And what is more, it must be no ordinary murder! It must be a fantastical crime - something stupendous - out of the common! In that one respect, I have still, I think, an adolescent's imagination.

I wanted something theatrical, impossible!

I wanted to kill... Yes, I wanted to kill...

But - incongruous as it may seem to some - 1 was restrained and hampered by my innate sense of justice. The innocent must not suffer.

And then, quite suddenly, the idea came to me - started by a chance remark uttered during casual conversation. It was a doctor to whom I was talking - some ordinary undistinguished G.P. He mentioned casually how often murder must be committed which the law was unable to touch.

And he instanced a particular case - that of an old lady, a patient of his who had recently died. He was, he said, himself convinced that her death was due to the withholding of a restorative drug by a married couple who attended on her and who stood to benefit very substantially by her death. That sort of thing, he explained, was quite impossible to prove, but he was nevertheless quite sure of it in his own mind. He added that there were many cases of a similar nature going on all the time - cases of deliberate murder - and all quite untouchable by the law.

That was the beginning of the whole thing. I suddenly saw my way clear. And I determined to commit not one murder, but murder on a grand scale.

A childish rhyme of my infancy came back into my mind - the rhyme of the ten little Indian boys. It had fascinated me as a child of two - the inexorable diminishment - the sense of inevitability.

I began, secretly, to collect victims...

I will not take up space here by going into detail of how this was accomplished. I had a certain routine line of conversation which I employed with nearly every one I met - and the results I got were really surprising. During the time I was in a nursing home I collected the case of Dr. Armstrong - a violently teetotal sister who attended on me being anxious to prove to me the evils of drink by recounting to me a case many years ago in hospital when a doctor under the influence of alcohol had killed a patient on whom he was operating. A careless question as to where the sister in question had trained, etc., soon gave me the necessary data. I tracked down the doctor and the patient mentioned without difficulty.

A conversation between two old military gossips in my Club put me on the track of General Macarthur. A man who had recently returned from the Amazon gave me a devastating resume of the activities of one Philip Lombard. An indignant mem sahib in Majorca recounted the tale of the Puritan Emily Brent and her wretched servant girl. Anthony Marston I selected from a large group of people who had committed similar offences. His complete callousness and his inability to feel any responsibility for the lives he had taken made him, I considered, a type dangerous to the community and unfit to live. Ex-Inspector Blore came my way quite naturally, some of my professional brethren discussing the Landor case with freedom and vigour. I took a serious view of his offence. The police, as servants of the law, must be of a high order of integrity. For their word is perforce believed by virtue of their profession.

Finally there was the case of Vera Claythorne. It was when I was crossing the Atlantic. At a late hour one night the sole occupants of the smoking-room were myself and a good-looking young man called Hugo Hamilton.

Hugo Hamilton was unhappy. To assuage that unhappiness he had taken a considerable quantity of drink. He was in the maudlin confidential stage. Without much hope of any result I automatically started my routine conversational gambit. The response was startling. I can remember his words now. He said:

"You're right. Murder isn't what most people think - giving some one a dollop of arsenic - pushing them over a cliff - that sort of stuff." He leaned forward, thrusting his face into mine. He said: "I've known a murderess - known her, I tell you. And what's more I was crazy about her... God help me, sometimes I think I still am... It's Hell, I tell you - Hell - You see, she did it more or less for me... Not that I ever dreamed. Women are fiends - absolute fiends - you wouldn't think a girl like that - a nice straight jolly girl - you wouldn't think she'd do that, would you? That she'd take a kid out to sea and let it drown - you wouldn't think a woman could do a thing like that?"

I said to him:

"Are you sure she did do it?"

He said and in saying it he seemed suddenly to sober up:

"I'm quite sure. Nobody else ever thought of it. But I knew the moment I looked at her - when I got back - after... And she knew I knew... What she didn't realize was that I loved that kid..."

He didn't say any more, but it was easy enough for me to trace back the story and reconstruct it.

I needed a tenth victim. I found him in a man named Morris. He was a shady little creature. Amongst other things he was a dope pedlar and he was responsible for inducing the daughter of friends of mine to take to drugs. She committed suicide at the age of twenty-one.

During all this time of search my plan had been gradually maturing in my mind. It was now complete and the coping stone to it was an interview I had with a doctor in Harley Street. I have mentioned that I underwent an operation. My interview in Harley Street told me that another operation would be useless. My medical adviser wrapped up the information very prettily, but I am accustomed to getting at the truth of a statement.

I did not tell the doctor of my decision - that my death should not be a slow and protracted one as it would be in the course of nature. No, my death should take place in a blaze of excitement. I would live before I died.

And now to the actual mechanics of the crime of Indian Island. To acquire the island, using the man Morris to cover my tracks, was easy enough. He was an expert in that sort of thing. Tabulating the information I had collected about my prospective victims, I was able to concoct a suitable bait for each. None of my plans miscarried. All my guests arrived at Indian Island on the 8th of August. The party included myself.

Morris was already accounted for. He suffered from indigestion. Before leaving London I gave him a capsule to take last thing at night which had, I said, done wonders for my own gastric juices. He

accepted it unhesitatingly - the man was a slight hypochondriac. I had no fear that he would leave any compromising documents or memoranda behind. He was not that sort of man.

The order of death upon the island had been subjected by me to special thought and care. There were, I considered, amongst my guests, varying degrees of guilt. Those whose guilt was the lightest should, I decided, pass out first, and not suffer the prolonged mental strain and fear that the more cold-blooded offenders were to suffer.

Anthony Marston and Mrs. Rogers died first, the one instantaneously, the other in a peaceful sleep. Marston, I recognized, was a type born without that feeling of moral responsibility which most of us have. He was amoral - pagan. Mrs. Rogers, I had no doubt, had acted very largely under the influence of her husband.

I need not describe closely how those two met their deaths. The police will have been able to work that out quite easily. Potassium Cyanide is easily obtained by householders for putting down wasps. I had some in my possession and it was easy to slip it into Marston's almost empty glass during the tense period after the gramophone recital.

I may say that I watched the faces of my guests closely during that indictment and I had no doubt whatever, after my long court experience, that one and all were guilty.

During recent bouts of pain, I had been ordered a sleeping draught - Chloral Hydrate. It had been easy for me to suppress this until I had a lethal amount in my possession. When Rogers brought up some brandy for his wife, he set it down on a table and in passing that table I put the stuff into the brandy. It was easy, for at that time suspicion had not begun to set in.

General Macarthur met his death quite painlessly. He did not hear me come up behind him. I had, of course, to choose my time for leaving the terrace very carefully, but everything was successful.

As I had anticipated, a search was made of the island and it was discovered that there was no one on it but our seven selves. That at once created an atmosphere of suspicion. According to my plan I should shortly need an ally. I selected Dr. Armstrong for that part. He was a gullible sort of man, he knew me by sight and reputation and it was inconceivable to him that a man of my standing should actually be a murderer! All his suspicions were directed against Lombard and I pretended to concur in these. I hinted to him that I had a scheme by which it might be possible to trap the murderer into incriminating himself.

Though a search had been made of every one's room, no search had as yet been made of the persons themselves. But that was bound to come soon.

I killed Rogers on the morning of August 10th. He was chopping sticks for lighting the fire and did not hear me approach. I found the key to the diningroom door in his pocket. He had locked it the night before.

In the confusion attending the finding of Rogers' body I slipped into Lombard's room and abstracted his revolver. I knew that he would have one with him - in fact, I had instructed Morris to suggest as much when he interviewed him.

At breakfast I slipped my last dose of chloral into Miss Brent's coffee when I was refilling her cup. We left her in the dining-room. I slipped in there a little while later - she was nearly unconscious and it was easy to inject a strong solution of cyanide into her. The bumblebee business was really rather

childish - but somehow, you know, it pleased me. I liked adhering as closely as possible to my nursery rhyme.

Immediately after this what I had already foreseen happened - indeed I believe I suggested it myself. We all submitted to a rigorous search. I had safely hidden away the revolver, and had no more cyanide or chloral in my possession.

It was then that I intimated to Armstrong that we must carry our plan into effect. It was simply this - I must appear to be the next victim. That would perhaps rattle the murderer - at any rate once I was supposed to be dead I could move about the house and spy upon the unknown murderer.

Armstrong was keen on the idea. We carried it out that evening. A little plaster of red mud on the forehead - the red curtain and the wool and the stage was set. The lights of the candles were very flickering and uncertain and the only person who would examine me closely was Armstrong.

It worked perfectly. Miss Claythorne screamed the house down when she found the seaweed which I had thoughtfully arranged in her room. They all rushed up, and I took up my pose of a murdered man.

The effect on them when they found me was all that could be desired. Armstrong acted his part in the most professional manner. They carried me upstairs and laid me on my bed. Nobody worried about me, they were all too deadly scared and terrified of each other.

I had a rendezvous with Armstrong outside the house at a quarter to two. I took him up a little way behind the house on the edge of the cliff. I said that here we could see if any one else approached us, and we should not be seen from the house as the bedrooms faced the other way. He was still quite unsuspicious - and yet he ought to have been warned - If he had only remembered the words of the nursery rhyme, "A red herring swallowed one..." He took the red herring all right.

It was quite easy. I uttered an exclamation, leant over the cliff, told him to look, wasn't that the mouth of a cave? He leant right over. A quick vigorous push sent him off his balance and splash into the heaving sea below. I returned to the house. It must have been my footfall that Blore heard. A few minutes after I had returned to Armstrong's room I left it, this time making a certain amount of noise so that some one should hear me. I heard a door open as I got to the bottom of the stairs. They must have just glimpsed my figure as I went out of the front door.

It was a minute or two before they followed me. I had gone straight round the house and in at the dining-room window which I had left open. I shut the window and later I broke the glass. Then I went upstairs and laid myself out again on my bed.

I calculated that they would search the house again, but I did not think they would look closely at any of the corpses, a mere twitch aside of the sheet to satisfy themselves that it was not Armstrong masquerading as a body. This is exactly what occurred.

I forgot to say that I returned the revolver to Lombard's room. It may be of interest to some one to know where it was hidden during the search. There was a big pile of tinned food in the larder. I opened the bottom - most of the tins - biscuits I think it contained, bedded in the revolver and replaced the strip of adhesive tape.

I calculated, and rightly, that no one would think of working their way through a pile of apparently untouched foodstuffs, especially as all the top tins were soldered.

The red curtain I had concealed by laying it flat on the seat of one of the drawingroom chairs under the chintz cover and the wool in the seat cushion, cutting a small hole.

And now came the moment that I had anticipated - three people who were so frightened of each other that anything might happen - and one of them had a revolver. I watched them from the windows of the house. When Blore came up alone I had the big marble clock poised ready. Exit Blore...

From my window I saw Vera Claythorne shoot Lombard. A daring and resourceful young woman. I always thought she was a match for him and more. As soon as that had happened I set the stage in her bedroom.

It was an interesting psychological experiment. Would the consciousness of her own guilt, the state of nervous tension consequent on having just shot a man, be sufficient, together with the hypnotic suggestion of the surroundings, to cause her to take her own life? I thought it would. I was right. Vera Claythorne hanged herself before my eyes where I stood in the shadow of the wardrobe.

And now for the last stage. I came forward, picked up the chair and set it against the wall. I looked for the revolver and found it at the top of the stairs where the girl had dropped it I was careful to preserve her fingerprints on it.

And now?

I shall finish writing this. I shall enclose it and seal it in a bottle and I shall throw the bottle into the sea.

Why?

Yes, why?...

It was my ambition to invent a murder mystery that no one could solve.

But no artist, I now realize, can be satisfied with art alone. There is a natural craving for recognition which cannot be gain-said.

I have, let me confess it in all humility, a pitiful human wish that some one should know just how clever I have been...

In all this, I have assumed that the mystery of Indian Island will remain unsolved. It may be, of course, that the police will be cleverer than I think. There are, after all, three clues. One: the police are perfectly aware that Edward Seton was guilty. They know, therefore, that one of the ten people on the island was not a murderer in any sense of the word, and it follows, paradoxically, that that person must logically be the murderer. The second clue lies in the seventh verse of the nursery rhyme. Armstrong's death is associated with a "red herring" which he swallowed - or rather which resulted in swallowing him! That is to say that at that stage of the affair some hocus-pocus is clearly indicated - and that Armstrong was deceived by it and sent to his death. That might start a promising line of inquiry. For at that period there are only four persons and of those four I am clearly the only one likely to inspire him with confidence.

The third is symbolical. The manner of my death marking me on the forehead.

The brand of Cain.

There is, I think, little more to say.

After entrusting my bottle and its message to the sea I shall go to my room and lay myself down on the bed. To my eyeglasses is attached what seems a length of fine black cord - but it is elastic cord. I shall lay the weight of the body on the glasses. The cord I shall loop round the door-handle and attach it, not too solidly, to the revolver. What I think will happen is this:

My hand, protected with a handkerchief, will press the trigger. My hand will fall to my side, the revolver, pulled by the elastic will recoil to the door, jarred by the door-handle it will detach itself from the elastic and fall. The elastic, released, will hang down innocently from the eyeglasses on which my body is lying. A handkerchief lying on the floor will cause no comment whatever.

I shall be found, laid neatly on my bed, shot through the forehead in accordance with the record kept by my fellow victims. Times of death cannot be stated with any accuracy by the time our bodies are examined.

When the sea goes down, there will come from the mainland boats and men.

And they will find ten dead bodies and an unsolved problem on Indian Island.

Signed

Lawrence Wargrave